

βολικῶν (I) Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βολικός.

Πλησιάζω τινά (ἢ λ. θὰ ἐσήμαινε κατ' ἀρχὰς καθι-
σθεῖν τινὰ βολικόν, εὐπροσήγορον, προσιτόν): *Μ' ἐβολί-
κασε καὶ καί μοι πε. Δὲ ἀρομῇ νὰ μὲ βολικώσῃ (ἀρομῇ
= τολμῇ). Βολίκωσε νὰ ζὲ ποῦ μὲ κουβέδα (ζὲ = σέ,
πῶ = πῶ).*

βολικῶν (II) Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βολίκιν.

Θέτω τοὺς δοκοὺς τῆς στέγης, στεγάζω.

βολικωσύνη ἢ, ἀμάρι. βολ'κωσύν' Σκυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βολικός.

Ἐπιδεξιότης, ἐπιτηδειότης: *Ἡ βολ'κωσύν' τ'''' εἰς τοὶ
κατεργαζέσθαι μέγα πρᾶμα.*

Βολισσιανός ὁ, Χίος—Λεξ. Βλαστ. 415 *Βολισσα-
νός* Θήρ. Θηλ. *Βολ'σσιανή* Μύκ.

Τὸ ἐθνικὸν ὄνομα *Βολισσιανός* ἀπὸ τὸ τοπων. *Βο-
λίσσος*.

1) Εἶδος χοροῦ Χίος—Λεξ. Βλαστ. 2) Ὁ προσποι-
ούμενος τὸν μωρὸν Θήρ. 3) Θηλ., γυναῖκα προσωπιδο-
φόρος φέρουσα χιτῶνα ἐκ σινδόνης πορπομένης καθὼς
ὁ ἀρχαῖος χιτῶν.

βολιστήριον τό, Πόντ. (Οἶν.) *βολιστήρ'* Καππ.
(Ἀνακ. Σίλατ.).

Ἐκ τοῦ ρ. βολίζω.

I) Ὁργανον τῶν χρυσοχόων, διὰ τοῦ ὁποίου στρογγυ-
λαίνουν τι Πόντ. (Οἶν.) II) Κόσκινον μὲ μεγάλας ὀπὰς,
διὰ τοῦ ὁποίου ἀποχωρίζεται ὁ σίτος ἀπὸ τὰ χονδρὰ
ἄχυρα Καππ. (Ἀνακ. Σίλατ.) Συνών. *βολίστης* 1, *βο-
λίστρι*.

βολίστης ὁ, Κρήτ. *βολίστης* Κρήτ. (Κασιδ. Σητ.)
βολίστρας Δ.Κρήτ. Θηλ. *βολίστρα* Κρήτ.—Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ ρ. βολίζω. Ὁ τύπ. *βολίστης* κατὰ τὸ θηλ.
βολίστρα.

1) *Βολιστήριον* II, ὁ ἰδ. 2) Θηλ., πλεκτὸν λίκνον
Κρήτ. 3) Θηλ., πολεμικὴ μηχανή, διὰ τῆς ὁποίας ἐρ-
ριπταν ταυτοχρόνως πολλὰ βόλια.

βολιστικός ἐπίθ. Σίκιν. Τήν.

Ἐκ τοῦ ρ. βολίζω.

Ὁ πρόσφορος πρὸς βολήν, πρὸς σποράν ἐνθ' ἀν.:
Κρομμύδι βολιστικό (ἐπὶ κρομμύου, τὸ ὅποιον φυτεύεται
ἐπίτηδες μεγάλο διὰ νὰ παραχθῇ ἐξ αὐτοῦ σπόρος ἀνα-
παραγωγῆς).

βολίστρι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βολίστρας*, δι' ὃ ἰδ. *βολίστης*.

Βολιστήριον II, ὁ ἰδ.

βολιτάρι τό, Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βολίτης* < *βόλος* καὶ τῆς παραγωγι-
κῆς καταλ. - *άρι*.

I) Ὁ ἀλιευτικὸς βόλος, τὸ δίκτυον. II) Πᾶν τὸ
ὡς βόλος στρογγύλον: Ὁ *δεῖνα εἶναι σὰν βολιτάρι* (πα-
χύσαρκος παρέχων τὴν ἐντύπωσιν τοῦ στρογγύλου). Ἡ λ.
καὶ ὡς παρων.

βολίτσα (I) ἢ, Κρήτ. Πελοπ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βολά* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ίτσα*
κατὰ τύπ. ὑποκοριστικόν. Ἡ λ. καὶ παρὰ Φωσκόλ. Φορ-

τουν. Δ στίχ. 591 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) «ἔλα κ' ἐσύ, κυρά Πε-
τροῦ, νὰ πιοῦμε μιὰ βολίτσα».

Φορὰ (ἢ χρονικὴ ἔννοια νοεῖται μετὰ τινος ὑποκο-
ρισμοῦ).

βολίτσα (II) ἢ, Θράκ. (Σαμάκ.) Πελοπ. (Αἰγ. Κα-
λάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
- *ίτσα* κατὰ τύπ. ὑποκοριστικόν.

1) Εἶδος σταφυλῆς μὲ σφαιρικὰς ράγας Πελοπ. (Αἰγ.
Καλάβρυτ.) 2) Εἶδος μύκητος Θράκ. (Σαμάκ.)

Βολιώτικος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βολιώτης*.

Ὁ ἐκ Βόλου προερχόμενος: *Βολιώτικη ἐλαιά - μη-
λὰ* κττ.

βολκός ὁ, Πελοπ. (Μεσσο. Ὀλυμπ. Πυλ.) κ. ἄ.—Λεξ.
Ἐλευθεροῦδ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 311 Πρω. Δημητρ. *βουλ-
κός* Ἡπ. Στερελλ. (Ἀρτοτ.)—Λεξ. Βλαστ. 311 *βορ-
κός* Λευκ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *Φολκός* παρὰ τὸ *ὄλκος*. Ἰδ. ΑΣκιάν
ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7(1910/11) 219 κέξ., 10(1913/14)
157 κέξ. καὶ 15-17 (1918/21) 135 κέξ. Κατὰ ΜVasmer
ἐν Rocznik Slawistyczny 5 (Revue Slavistique 1913) 182
ἐκ τοῦ Σλαβ. *vlak*. Κατὰ PKretschmer ἐν Glotta 5 (1914)
291 κέξ. ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βολικός*. Ἰδ. καὶ KDieterich ἐν
Byzant. - Zeitschr. 21 (1912) 286.

Ἀλιευτικὸν δίκτυον ἔχον σχῆμα μακροῦ βαθμηδὸν
στενουμένου σωλήνος ὡς αὐλοῦ καταλήγοντος εἰς σάκκον.

βολοβόλι τό, Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *βόλι*.
Πλήθος βόλων. Συνών. *βολοθέμι*.

βολόδιχτο τό, Κύθηρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόλος καὶ *δίχτυ*.

Δίκτυον εἰς τὸ ὅποιον ἐμπίπτουν οἱ ἰχθύες συναγελα-
ζόμενοι μὲ τὴν *βολαχτήραν*.

βολοθέμι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *θέμι*.
Βολοβόλι, ὁ ἰδ.

βολοκόφινο τό, Παξ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόλι ἢ βόλος καὶ *κοφίνι*.

Κόφινος διὰ τοῦ ὁποίου μεταφέρονται μακρὰν τοῦ
ἀγροῦ οἱ ἐξ αὐτοῦ συναγόμενοι ἄχρηστοι λίθοι.

βολορριχτημός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βολορρίχτω*.

Ἐκφυσις, ἀπόλυσις βολβῶν: *Εἶναι εἰς τὸ βολορριχτημὸ
οἱ πατάτες*.

βολορρίχτω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Μετοχ. *βολορρι-
χτημένος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόλος καὶ τοῦ ρ. *ρίχτω*, δι' ὃ ἰδ. *ρίχτω*.

Ἐκφύω, ἀπολύω βολβούς: *Βολορρίχτουν οἱ πατάτες*.
Εἶναι βολορριχτημένες οἱ πατάτες.

- **βολος** κατάλ. παραγωγικὴ σύνηθ.

Ἐξ ὀνομάτων παλαιῶν εἰς - *βόλος* συνθέτων μετὰ
τοῦ ρ. *βάλλω*, οἶον: *πυροβόλος*, *φεγγοβόλος* κττ.,
ἀπεχωρίσθη τὸ - *βολος* ὡς ἰδία παραγωγικὴ κατάλη-
ξις. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 242 κέξ.

Δι' αὐτῆς σχηματίζονται ὀνόματα δηλοῦντα πλησμο-

